

На данашњи дан 1804. године збор угледних Срба (највиђенијих људи са територије Београдског пашалука) је у Орашцу код Аранђеловца (у Марићевића јарузи) донео одлуку о дизању устанка против Турака и за вожда изабрао Карађорђа. Сукоби Срба и Турака избили су после сече кнезова коју су наредиле београдске дахије да би застрашиле српски народ и његове прваке.



Устанак је на почетку био против одметнутих дахија у Смедеревском санџаку и захватао је крајеве око Колубаре, Шумадију и Поморавље. Од 1805. устаници ратују против Османског царства, и бележе велике победе на Ивањковцу (1805), Мишару (1806) и Делиграду (1806) и ослобађа београдску тврђаву. Територија устаничке Србије је до 1809. максимално проширена, али је услед пораза на Чегру, Карађорђе приморан на одустајање од првобитних планова и повлачење на раније положаје.

